GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE IN FIECARE DI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SE PRENUMERA:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNŢIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 66. *Lunĭ, Marţĭ 24 Martie (5 Aprilie).* 1887.

NOU ABONAMENTU
la
„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu 1 Aprilie 1887 st. v., se va începe **unŭ nou abonamentŭ** pe trilunulŭ Aprilie, Maiu şi Iuniu, la care invitămŭ pe toţĭ onoraţiĭ amicĭ şi sprijinitorĭ ai foieĭ nóstre.

Preţulŭ abonamentuluĭ:

Pentru Austro-Ungaria:		Pentru România şi străinătate:	
pe treĭ lunĭ	3 fl.	pe treĭ lunĭ	10 francĭ
„ şese „	6 „	„ şese „	20 „
„ unŭ anŭ	2 „	„ unŭ anŭ	40 „

Abonarea se póte face maĭ uşorŭ şi maĭ repede prin **mandate postale.**

Abonaţilorŭ de păn'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ fâşieĭ sub care au primitŭ diarulŭ.

Domniĭ carĭ se vorŭ abona din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămurită şi a areta şi posta ultimă.

Braşovŭ, 23 Martie 1887.

A maĭ trecutŭ o sĕptĕmână fără ca sĕ fimŭ aşa de norocoşĭ a puté înregistra vre-o mişcare de Dómne ajută în sînulŭ conaţionalilorŭ noştri.

In curêndŭ se va împlini o lună de dile, de când comitetulŭ centralŭ electoralŭ a publicatŭ alŭ „cincilea“ circularŭ, în care invită pe alegătoriĭ românĭ sĕ se îngrijéscă de *organisarea cluburilorŭ* şi abia astădĭ s'a întreruptŭ adênca tăcere prin iniţiativa alegĕtorilorŭ românĭ din Deva pentru organisarea clubuluĭ lorŭ de acolo.

Se vede din textulŭ învităreĭ ce-o adreséză Devenii alegĕtorilorŭ din cerculŭ lorŭ electoralŭ, că afară de memoratulŭ circularŭ, comitetulŭ n'a datŭ nicĭ o instrucţiune maĭ detailată asupra moduluĭ de procedere la constituirea cluburilorŭ şi alegerea delegaţilorŭ pentru viitórea conferenţă, nicĭ n'a stabilitŭ décă deodată cu constituirea sĕ urmeze şi alegerea delegaţilorŭ séu acésta sĕ se facă maĭ târdiu. Rĕmâne dér ca în acéstă privinţă sĕ decidă pracsa observată la 1881 şi 1884.

Între cele două *jumĕtăţĭ ale monarchieĭ* dua liste s'au ivitŭ şi în septĕmâna trecută órecarĭ încordărĭ.

Maĭ întâiŭ a cântatŭ tinerimea universitară maghiară vechia melodiă despre armata maghiară, care supĕră întotdeuna fórte multŭ urechile cercurilorŭ conducĕtóre din Viena. Deocamdată tineriĭ ungurĭ n'au cerutŭ separarea armateĭ comune, ci numaĭ ca esamenele de oficerĭ sĕ se facă în limba maghiară. Ministrulŭ honvedilorŭ n'a avutŭ poftă se intervină în favórea acesteĭ cererĭ, bine sciindŭ că nu va folosi nimicŭ. De aceea însĕ a trebuitŭ sĕ-şi audă, bietulŭ, dela oposiţiune, că n'are sentimente curate maghiare.

Intr'unŭ timpŭ cu demonstraţiunile din Peşta au fost distinşĭ în modŭ estraordinarŭ cu decoraţiunĭ marĭ miniştri ceĭ maĭ de frunte din cabinetulŭ Taaffe. Şi acésta a fost o demonstraţiune pentru sistemulŭ ce domnesce în partea de dincolo a monarchieĭ, sistemŭ care se conduce de principiĭ diferite de ale politicilorŭ ungurĭ.

Ca sĕ nu fiă numaĭ kossutiştiĭ în plăcuta posiţiune de a-şĭ manifesta indignarea lorŭ, înjurândŭ pe aceia, carĭ după eĭ „s'au nemţitŭ cu totulŭ,“ a debutatŭ în camera seniorilorŭ din Viena contele *Leo Thun* cu nisce ideĭ bizare, carĭ au deşteptatŭ în mare gradŭ şi mânia celorŭ din tabĕra luĭ Tisza.

Thun pretinde adecă, că „Impĕrăţia Austrieĭ“ după dreptŭ maĭ esistă şi astădĭ şi că ea cuprinde întréga monarchiă dualistă, ér numirea de „Austro-Ungaria“, care nu ar fi legală, ar dovedi numaĭ, că monarchia se află într'o stare „provisoriă“, căcĭ, adause elŭ, nu se póte cugeta unŭ împĕratŭ fără împĕrăţiă şi ţĕrile cislaitane nu formézâ pentru sine o împĕrăţiă deosebită.

Contele Taaffe rĕspundêndu-i s'a silitŭ sĕ arate, că stările de adĭ trebue sĕ fiă privite ca nisce stărĭ definitive şi a esprimatŭ speranţa că şi în „Austro-Ungaria“ se va puté conserva „patriotismulŭ celŭ bunŭ şi vechiu austriacŭ“.

Lucru anevoiosŭ, după ce scimŭ că tocmaĭ spiritulŭ celŭ vechiu austriacŭ voiescŭ se-lŭ isgonéscă din acéstă parte a monarchieĭ, oposiţiunalii în unire cu guvernamentaliĭ ungurĭ.

Unulŭ din evenimentele cele maĭ importante ale sĕptĕmâneĭ trecute este primirea distinsă şi călduróssă ce li s'a făcutŭ la Viena *Regeluĭ* şi *Regineĭ Românieĭ.*

Se vorbesce că Regele Carolŭ ar fi cerutŭ atâtŭ la Berlinŭ, câtŭ şi la Viena recunóscerea neutralităţiĭ Românieĭ. S'a disŭ chiar că s'au începutŭ negociaţiunĭ în acéstă privinţă cu cabinetulŭ din Viena. Cestiunea neutralităţiĭ, décă ea s'a pusŭ în adevĕrŭ de Regele Carolŭ şi de guvernulŭ românŭ, despre ceea ce ne îndoimŭ, este clarŭ că nu depinde numaĭ de cabinetele din Berlinŭ şi Viena. Ni se pare justă prin urmare părerea „Coresp. politice“, că în casulŭ de faţă s'a pututŭ tracta numaĭ de o eventuală garantare a neutralităţiĭ Românieĭ din partea Germanieĭ şi a Austro-Ungarieĭ. Despre o dobêndire a garanţieĭ uneĭ complete neutralităţĭ nu póte fi vorbă în împregiurările de faţă.

Negociările pentru convenţia comercială.

Diarulŭ oficiosŭ „Presse“ din Viena anunţă următórele, cu data 2 Aprilie: „Astădĭ înainte de amédi s'au întrunitŭ representanţiĭ ministeriuluĭ de esterne precum şi acéia ai guvernuluĭ austriacŭ şi ungurescŭ la o convorbire confidenţială cu delegaţiĭ românĭ. S'a discutatŭ cestiunea veterinară. Resultatulŭ conferinţeĭ de adĭ este o apropiare deşi încă modestă între ambele părţĭ, după ce li-a succesŭ representanţilorŭ austro-ungarĭ de a clarifica maĭ multe puncte asupra cărora domnea neînţelegere şi de a convinge pe delegaţiĭ românĭ despre deplina lealitate a intenţiunilorŭ nóstre. Convorbirea confidenţială se va continua mâne.“

„Neue freie Presse“ scrie totŭ cu data de 2 Aprilie: „Astădĭ s'a ţinutŭ convorbirea anunţată între delegaţiĭ românĭ şi între representanţiĭ celorŭ treĭ guverne austro-ungare. Convorbirea a avutŭ unŭ caracterŭ confidenţialŭ. Discusiunea a privitŭ esclusivŭ convenţiunea pentru vite şi în deosebĭ unŭ punctŭ alŭ pretensiunilorŭ române, despre care au declaratŭ toţĭ representanţiĭ austro-ungarĭ, că nu se póte primi. O înţelegere nu s'a pututŭ stabili păn' acum, dér după resultatulŭ convorbireĭ de adĭ încă maĭ este speranţă, că în cele din urmă se va ajunge la o înţelegere. Mâne va fi éraşĭ o convorbire, în care se vorŭ discuta şi cestiunile vamale.“

Din camera Românieĭ.

In numĕrulŭ trecutŭ amŭ raportatŭ pe scurtŭ după diarele bucuresceane hotărîrea luată de camera română în cestiunea înfiinţăreĭ de consulate în Braşovŭ şi Cernăuţĭ.

Este de regretatŭ, că raportulŭ numitelorŭ foi asupra discursurilorŭ ţinute cu acéstă ocasiune este, cam ca de obiceiu, fórte scurtŭ şi necomplectŭ. De aceea, ca sĕ cunóscemŭ cuprinsulŭ lorŭ, trebue sĕ aşteptămŭ o sĕptĕmână două până ce va sosi „Monitorulŭ“ cu raportulŭ asupra şedinţeĭ dela 18 (30) Martie.

Organulŭ guvernuluĭ „Voinţa naţională“, a aflatŭ de bine a împărtăşi pe largŭ numaĭ rĕspunsulŭ ce l'a datŭ ministrulŭ Pherekyde d luĭ Kogălniceanu. Elŭ este fórte caracteristicŭ, de aceea îlŭ reproducemŭ şi noi, reservându-ne a aduce la timpulŭ sĕu unŭ raportŭ completŭ despre acésta şedinţă a camereĭ:

D. M. Pherekyde, ministru alŭ afacerilorŭ streine: Onor. d. Kogălniceanu a declaratŭ, că este maĭ tênerŭ de câtŭ celŭ maĭ tênĕrŭ dintre noi. In adevĕr, ne a datŭ o dovadă despre acésta: inima sa a vorbitŭ, şi o inimă tênĕră; încâtŭ privesce raţiunea vechiuluĭ diplomatŭ, a bătrânuluĭ bărbat de statŭ, ea a tăcutŭ. Decă odiniórâ ne amŭ mulţumitŭ cu unŭ singurŭ cuvêntŭ de reservă pronunţatŭ de d. Kogălniceanu, pentru a renunţa ca sĕ maĭ vorbescŭ de federaţiunea pusă înainte, am făcutŭ acesta pen'ru că am credutŭ că onor. d. Kogălniceanu recunósce că nu este bine şi că nu este nicĭ momentulŭ de a se vorbi de acéstă cestiune.

D. Kogălniceanu: Der când este momentulŭ, d-le ministru?

D. Pherekyde, ministru de esterne: D-sa introduce acéstă cestiune în discuţia bugetuluĭ şi acésta într'unŭ chipŭ pasionatŭ.

D. Kogălniceanu: Astfelŭ am fostŭ tótă viéţa mea.

D. M. Pherekyde, ministru de esterne: Nu tăgăduescŭ de locŭ acesta; dér am datoria, pentru ca sĕ nu se facă o erore asupra atitudineĭ guvernuluĭ....

D. Kogălniceanu: Renegaţĭ orĭ-ce solidaritate cu mine.

D. M. Pherekyde, ministru de esterne.: pentru ca sĕ nu se facă de locŭ o eróre în privinţa atitudineĭ guvernuluĭ şi a spirituluĭ maiorităţeĭ Cameriĭ, sunt datorŭ sĕ mĕ esplicŭ. Căcĭ décă cuvintele d-luĭ Kogălniceanu ar rĕmâne necontradise şi déca se va lăsa sĕ se crédă că ele inspiră acţiunea guvernuluĭ şi a maiorităţeĭ, acésta ar fi, de sigur, o interpretare în desacordŭ cu realitatea. Când am admisŭ că federaţiunea nu póte fi decâtŭ o cestiune de viitorŭ, am voitŭ sĕ atragŭ atenţiunea d-vóstrĕ asupra deosebireĭ ce esistă între cele-lalte popóre vecine şi noi, celelalte popóre nu se cred încă ajunse la echilibrulŭ lorŭ şi la quantumulŭ lorŭ definitiv; unele din ele manifestă chiar aspiraţiunĭ dincolo de frontierele lorŭ (murmure). România nu voesce sĕ se arunce în nicĭ o aventură....

Vocĭ: Vĕ înşelaţĭ. (Sgomotŭ.)

D. M. Pherekyide, ministru de esterne: Părerea personală a d-luĭ deputatŭ Iepurescu nu mĕ va împedeca sĕ-mĭ îndeplinescŭ datoria, ca organŭ al guvernuluĭ, pentru a declara care este modulŭ sĕu de a vedea, împărtăşitŭ de altmintrelea de ţéra întrégă.

Vocĭ. Protestămŭ...

D. M. Pherekyde, ministru de esterne. Politica ţĕreĭ este o politică de prudenţă; ea nu este de locŭ o politică de ambiţiunĭ şi de propagandă dincolo de fruntariĭ. (Sgomot).

D. V. Maniu: Cerŭ cuvêntulŭ.

Vocĭ. Cerŭ cuvêntulŭ. (Sgomotŭ).

D. M. Pherekyde, ministru de esterne: In nenumĕrate rênduri parlamentulŭ a avutŭ ocasiunea de a se pronunţa, şi continuu a declaratŭ, că n'are nicĭ unŭ gând care póte sĕ fiă unŭ obiectŭ de îngrijire pentru vr'unŭ vecinŭ; elŭ îşĭ consacră tótă activitatea sa în a-şĭ complecta reformele interióre, a întări organisaţiunea ţĕreĭ şi a apĕra drepturile sale.

Adesea parlamentulŭ şi-a manifestatŭ voinţa sa; adesea guvernulŭ a accentuatŭ acéstă liniă de conduită politică; şi de atâtea orĭ elŭ a fostŭ aprobatŭ de maioritatea parlamentuluĭ, potŭ dice de ţéra întrégă. Astfelŭ der sunt în dreptŭ, când ideĭ contrariĭ acesteĭ politicĭ suntŭ emise de unŭ deputatŭ, sĕ degajezŭ politica guvernuluĭ.

Onor. d Kogălniceanu a început sĕ vorbéscă de utilitatea consulatelorŭ; în acéstă privinţă suntemŭ de acordŭ cu d-sa. Dér ce interese ne preocupă când vorbimŭ de consulate? Avemŭ în vedere esclusivamente interesele economice, interesele comerciale. După ce a vorbitŭ de aceste interese, onor. d. Kogălniceanu ne arată drapelulŭ Românieĭ fâlfâindŭ d'asupra consulatelorŭ, şi, d'odată, iată'lŭ indicândŭ o tendinţă şi interese politice. Rogŭ pe d. Kogălniceanu sĕ lase consulatele pe terenulŭ economicŭ şi comercialŭ, singurulŭ care convine, singurulŭ terenŭ pe care ele se găsescŭ în realitate.

Astfelŭ numai vomŭ putea ajunge la scopulŭ, pe care dice că'lŭ urmăresce şi d-sa, de a asigura într'unŭ modŭ solidŭ interesele nóstre comerciale. Trebue sĕ facemŭ ‚ĕ înlăturămŭ îngrijirile la carĭ nisce cuvinte imprudente potŭ da nascere, trebue sĕ facemŭ sĕ dispară temerea nicidecum fundată că, sub aparenţa unorŭ interese comerciale, amŭ putea sĕ căutămŭ sĕ aducemŭ vătămare intereselorŭ politice ale unui statŭ vecinŭ. Pe terēmulŭ comercialŭ, da, recunoscŭ, consulatele suntŭ folositóre; der noi n'avemŭ în vedere decâtŭ numai acestŭ scopŭ, şi nicĭ unulŭ altulŭ.

SCIRILE DILEI.

La esemplulŭ universitarilorŭ din Budapesta, *tinerimea maghiară dela universitatea din Clusiu* într'o consultare generală a hotărîtŭ sĕ se trimetă şi din partea ei o petiţiune la dietă, prin care sĕ se ceră introducerea limbei unguresci la depunerea esamenului de oficerŭ in reservă. Cu presentarea petiţiunei va fi însărcinatŭ deputatulŭ Ugron Gábor. S'a trimisŭ o telegramă de felicitare universitarilorŭ maghiarĭ din Budapesta şi o adresă de mulţămire deputatului Meszlényi pentru „patriotica“ interpelare ce a adresat'o ministrului de hovedĭ. Consultarea s'a terminatŭ cântândŭ cântecululŭ lui Kossuth.

—x—

Joi séra pe la órele $7^{1}/_{2}$ s'au auditŭ deodată din cafeneua dela hotel de Bulevardŭ din Bucurescĭ nisce detunăturĭ de armă. Prefectulŭ Rusciucului d. *Mantov*, a fost atacatŭ în faţa cafenelei, unde voia sĕ între, de doi Bulgarĭ refugiaţĭ, carĭ descărcară asupra lui trei focurĭ de revolverŭ, dintre carĭ două lŭ răniră. Aceştĭ Bulgarĭ l'au urmăritŭ tótă diua, până ce înaintea hotelului s'au hotărîtŭ a-lŭ ataca. Mantov, deşi rănitŭ, urmărĭ pe ucigaşĭ, der la vre-o douĕdecĭ de paşĭ cădŭ. Elŭ fu transportatŭ la spitalulŭ Colţea. Asasinii încercară sĕ fugă, der fură prinşĭ de doi sergenţĭ poliţienescĭ. Mantov recunoscŭ în unulŭ din aceştĭ indivizĭ unŭ conspiratorŭ, care luase parte la rĕscóla dela Rusciucŭ şi scăpase în urmă. Celălaltŭ i s'a părutŭ, că este unŭ Bulgarŭ macedonianŭ, căruia i refusă de a-i da o slujbă ce a cerut'o. Atentatorii se numescŭ Dum. C. Cavazov şi Vasilie Ivanov. La ei s'au găsitŭ hârtii cu embleme representândŭ o femeiă c'unŭ stegŭ în mână, pe care stă scrisŭ: »Bulgaria liberă« şi o depeşă din Rusciucŭ despre plecarea d-lui Mantov la Bucurescĭ. La interogatoriu atentatorii au declaratŭ, că au complicĭ şi au spusŭ numele acestora, motivulŭ atentatului, diseră ei, este »scăparea patriei de tiranĭ«. D-lŭ Mantov e lovitŭ de două glónţe, carĭ până Sâmbătă séra nu s'au pututŭ estrage. Starea sa inspiră seriόse îngrijirĭ. Elŭ fu dusŭ dela spitalŭ la d. dr. Severeanu spre a puté fi cu mai mare îngrijire căutatŭ. Din Rusciucŭ a primitŭ d. Mantov mai multe telegrame, carĭ îi urézã în numele poporaţiunei întregĭ grabnică însănătoşare.

—x—

Joia trecută a încetatŭ din viéţă cunoscutulŭ sculptorŭ şi profesorŭ la şcóla de Belle Arte în Bucurescĭ A. *Storck*, în urma unei pneumonii. Regretatulŭ artistŭ lăsă o numerósă familiă în posiţiune precarià. Rĕmăşiţele mortuare au fostŭ transportate la cimitirulŭ Şerban-Vodă, unde s'a făcutŭ şi înmormêntarea.

—x—

Societatea şciinţifică literară *Tinerimea română* din Bucurescĭ a avutŭ Sâmbătă în 21 l. c. la Universitate şedinţă publică, în care d. Ştefanŭ *Nanŭ*, absolventŭ alŭ Facultăţii de litere a ţinutŭ conferinţă despre *ereditate în degenerarea fisică.*

—x—

D-lŭ *R. Kreţulescu*, care sub pseudonimulŭ Rodolphe de Vezelay a scrisŭ frumósele nuvele sub titlulŭ „Madame de Prisme“ şi despre care amŭ reprodusŭ în foiletonulŭ diarului nostru o dare de semă după „Romănulŭ,“ a fostŭ alesŭ — dice „L'Indep. roumaine“ — membru alŭ societăţii ómeniloru de litere francezĭ. Introducĕtorii sĕi au fostŭ d-nii F. du Boisgobey şi Hector Malat. D-lŭ Emil Reichebourg, recomandându'lŭ pe tinĕrulŭ literatŭ la votulŭ colegilorŭ sĕi, a disŭ între altele, că d. Kreţulescu este cu desĕvêrşire demnŭ, ca sĕ facă parte din societatea ómenilorŭ de litere.

—x—

Pentru diua de 20 Maiu v. c. ministeriulŭ românŭ publică o nouă licitaţiune pentru darea în întreprindere a clădirei *palatului de justiţiă* ce se va face în Bucurescĭ. Suma la care se urcă lucrările de lemnŭ şi de fierŭ pentru pardoselĭ şi acoperişe este de 284,919 lei 45 banĭ, er suma totală aproximativă la care se urcă lucrările de zidăriă, pavagiu etc. face 2,481,797 lei 40 banĭ. Pentru complecta terminare a lucrărilorŭ acestui pomposŭ palatŭ este fixatŭ unŭ terminŭ de patru anĭ.

—x—

Atestatele de provenienţă pentru Turcia. Camera de comerţŭ şi de industriă din Braşovŭ a fostŭ încunosciinţată din partea ministerului reg. ung. de agricultură, industriă şi comerţŭ, că atestatele de provenienţă pentru mărfurile ce se esportă în Turcia numai în casulŭ acela suntŭ primite de către oficiele vamale turcescĭ, decă suntŭ scrise în limba francesă şi decă a) La numirea originei lorŭ în locŭ de espresiunea *„de provenance austro-hongroise“* se întrebuinţéză espresiunea *„d'origine“* orĭ *„de fabrication austro-hongroise“*; b) Decă se arată loculŭ unde s'a produsŭ marfa şi numele producĕtoriului seu fabricantului; c) Decă se arată semnele şi numĕrulŭ singuraticelorŭ collete, séu de a nu se potŭ aplica pe marfă semne, greutatea şi mărimea ei. Mai departe se cere, ca legalisarea (din partea consulatului turcescŭ, séu a oficiului vamalŭ de unde iese marfa) sĕ fiă pusă chiarŭ pe atestatulŭ de origine şi ca atestatulŭ sĕ mergă împreună cu marfa până la portulŭ unde este destinată.

Dela academia română.

Vinerea trecută Academia română a ţinutŭ şedinţă publică sub preşedinţa d-lui I. Ghica. D. Gr. Cobălcescu şi-a ţinutŭ discursul de recepţiune ca membru alŭ Academiei printr'unŭ fórte meritosŭ discursŭ, care este unŭ adevĕratŭ studiŭ, privitorŭ la condiţiunile de zăcere ale petroleului în so'ŭ şi la esploatarea lui mai cu prisosŭ în România. Publicul a resplătit prin aplause în delungate pe noulŭ academicianŭ. D dr. *Brandza*, însărcinat cu respunsulŭ, a făcutŭ biografia şi a espus, în liniamente generale, neobosita activitate a d-lui Cobălcescu. La orele patru şedinţa s'a ridicatŭ, anunţându-se şedinţa publică următóre pentru Dumineca, ora 1, când vorŭ ceti: d. Odobescu, »dare de semă asupra operei sale *Tesaurulŭ dela Petrósa.*“ D. *Bariţŭ*, „Săpăturile dela Cetatea antică Aquineum lângă Buda. D. *Papadopolu-Calimachi*, „Memoriu istoricŭ despre activitatea comitelui Kisseleff în România.“

*

Prin încetarea din viéţă a regretatului profesorŭ *Fontanini* din Craiova a rĕmas vacantŭ un fotoliŭ din Academiă, în secţiunea literară. Acéstă secţiune s'a adunatŭ Joi pentru a-şĭ da părerea asupra candidatului care sĕ ocupe fotoliulŭ vacantŭ. Dintre ómenii de litere propuşĭ, secţiunea s'a opritŭ la doi candidaţĭ, carĭ i s'au părut mai bine indicaţĭ, şi anume: la d-nii N. *Gane*, nuvelistŭ, şi G. *Tocilescu*, istoricŭ. La votŭ secretŭ amênduoi candidaţii au avutŭ câte patru voturĭ, împărţindu-se astfelŭ opiniunile în două părţĭ egale. In şedinţa plenară a Academiei, nicĭ d. Gane, nicĭ d. Tocilescu n'a întrunitŭ cele două treimĭ regulamentare; decĭ votulŭ s'a amânatŭ pentru Vinerĭ. Décă nicĭ la a doua votare, nicĭ unul din ambiĭ candidaţĭ nu va întruni două treimĭ, se va face a treia votare şi alegerea se va decide cu simplă maioritate. Atât d. Gane câtŭ şi d Tocilescu suntŭ de multŭ membrii corespondenţĭ ai Academiei Române.

In afacerea alegerei de protopopŭ în Braşovŭ ni se trimite spre publicare următórea declaraţiune, subscrisă de mai mulţĭ deputaţĭ ai sinodului protopopescŭ din tractulŭ I alŭ Braşovului:

Declaraţiune.

Subscrişii deputaţĭ ai sinodului protopopescŭ din tractulŭ I alŭ Braşovului,

avêndŭ în vedere, că prin rĕposarea protopopul i Iosifŭ Baracŭ urmată în 28 Augustŭ 1884, scaunulŭ protopopescŭ alŭ tractului nostru a devenitŭ vacantŭ,

avêndŭ în vedere, că una dintre principalele agende ale sinodului protopopescŭ este alegerea protopopului şi că spre acestŭ scopŭ sinodulŭ protopopescŭ nu numai a făcutŭ cele de lipsă pentru alegerea unui nou protopopŭ, încă în şedinţa sa din Maiu 1885, ci în şedinţele sale din anulŭ trecutŭ (1886) a şi urgitatŭ din nou acestă însemnată afacere bisericéscă, rugândŭ pe Veneratulŭ Consistoriu ca sĕ facă disposiţiunile de lipsă;

avêndŭ în vedere că nicĭ în urma atâtorŭ urgitărĭ repeţite, sinodulŭ protopopescŭ nu a primitŭ vre-unŭ rĕspunsŭ din partea Ven. Consistoriu archidiecesanŭ:

declarămŭ: că până atuncĭ, până când acéstă cestiune nu se va resolva din partea Ven. Consistoriu ca forŭ competentŭ, nu mai putemŭ lua parte la nicĭ o şedinţă a sinodului protopopescŭ, căcĭ datorĭ suntemŭ a susţine şi apĕra vedja şi buna ordine în biserica nóstră, care prin trăgănarea neîntemeiată a acestei afacerĭ însemnate sufere în mare mĕsură.

Acéstă declaraţiune, căreia i s'a datŭ espresiune şi în şedinţa sinodului protopopescŭ ţinută în 13 (25) Martie a. c., s'a comunicatŭ în scrisŭ presidiului sinodului protopopescŭ.

Braşovŭ, în 13 (25) Martie 1887.

*

Radu Popea, parochŭ; *Eremia Verzea*, parochŭ; *George Perşenarŭ*, parochŭ; *Ioanŭ Popoviciu*, parochŭ; *Ioanŭ Dorca*, directorŭ; *Victorŭ Popea*, parochŭ; *Anastasie Bârseanu*, învĕţătorŭ; *Ioanŭ Găvruşŭ*, notarŭ; *Ioanŭ Popea*, profesorŭ; *Simeonŭ Damianŭ*, advocatŭ; *Bart. Baiulescu*, parochŭ; *Iosifŭ Puşcariu*, advocatŭ; *George Urdea*, parochŭ; *St. Dragomirŭ*, învĕţătorŭ; *Ioanŭ C. Panţu*, profesorŭ şi representatŭ alŭ Braşovului vechiu; *Andreiu Bârseanu*, profesorŭ şi representantŭ alŭ parochielorŭ Dérste şi Zizinŭ; *Ioanŭ M. Burbea*, representantŭ la comuna parochială Sf. Nicolae din Braşovŭ; *Vasilie Pascu*; *Iosifŭ Oncioiu.*

Sângeorgiu, 16 Martie 1887.

Astădĭ s'au aşedatŭ la vicĭnica odihnă rĕmăşiţele pămêntescĭ ale unuia dintre ceĭ mai vrednicĭ bărbaţĭ ai noştrĭ. Judele reg. de tribunalŭ, **Massimilianŭ Lica**, retrasŭ de vr'o 8 anĭ în pensiune, nu mai petrece între noi.

Inmormêntarea s'a făcutŭ cu cea mai mare pompă ce se póte vedé în satele de rêndŭ; nimicŭ nu s'a cruţatŭ pentru redicarea acestei triste festivităţĭ; sicriulŭ întrumseţatŭ cu două cununĭ frumóse: una din partea iubitului frate Dănilă, şi alta din partea tinerimei scolare din locŭ — a fostŭ petrecutŭ la morměntŭ de o mulţime imensă de ómenĭ atâtŭ de aicĭ, câtŭ şi din giurŭ.

FOILETONU.

O nópte între sfinţĭ.

(Amintire din Joia Pascilorŭ)

Luna se'nvĕlise în norĭ şi o întunecime négră, mai négră ca năframa morţii îmbrobodea satulŭ nostru, situatŭ între délurile pleşuge de sub póla unei pădurĭ seculare din Câmpiă. Numai icĭ colo se dăreau licurindŭ radie de lumină, ce eşiau din casele scunde ale locuitorilorŭ şi străbăteau greaua întunecime. Era tainică privelişcea. Tăcere adêncă în tóte părţile. Sătenii evlavioşĭ erau ocupaţĭ cu împlinirea canonului ce li s'a datŭ în scaunulŭ mărturisirei: unii găteau elemosină pe séma săracilorŭ, alţii făceau mătănii pe sub streşinele caselorŭ.

Dér tainica tăcere a nopţii fù de timpuriu întreruptă de sunetulŭ clopotului dela biserică, ce vestea începerea rugăciunilorŭ de nópte. După primulŭ semnalŭ totŭ satulŭ se puse în mişcare. Şi din o parte şi din alta se audiau agerile lătrăturĭ ale cânilorŭ şi pocniturile de gardurĭ: semnŭ că ómenii se adună la trastiă (deniă). Unii treceau peste pîrlaze, alţii săreau peste gardurĭ, feciorii mergeau pe cătărige, er femeile şi bĕtrânii neputincioşĭ trebuiau sĕ ţină drumulŭ înotândŭ în glodŭ până'n genunchĭ. Eu eram copilŭ abia de şépte-optŭ anĭ, şi ca toţĭ copii ardeamŭ şi eu de dorulŭ sĕ iau parte la acéstă trastiă. De durmitŭ nicĭ vorbă nu era. Am săritŭ din patŭ şi am plecatŭ cu ai noştri la biserică. Două surorĭ mai marĭ mĕ duceau de mânĭ, er unŭ frate mai bĕtrânŭ trecea înainte şi ne arăta calea pe unde sĕ putemŭ încunjura glodulŭ. Mama a rĕmasŭ sĕ facă de cină şi sĕ grijéscă casa, er mica Iuliana durmea, fiind-că tótă diua fusese ocupată cu păzirea puilorŭ de găscă, ca sĕ nu-i ducă ciórele, şi era obosită

Biserica se afla numai câţiva paşĭ departe de porta nostră. Cu tóte acestea 'mĭ-a trecutŭ nespusŭ de greu timpulŭ până am ajunsŭ la biserică, din causa întunecimei. Intrândŭ în biserică însĕ sufletulŭ mi s'a înveselitŭ. Numerose luminĭ de cĕră ardeau lipite de grindile şi de păreţii de lemnŭ ai vechiei nóstre bisericĭ, dér tóte împreună abia formau o debilă dare, care da acestui templu învechitŭ de timpurĭ unŭ aspectŭ misteriosŭ. Boltitura bisericei era trasă în pânză zugrăvită cu imagini de ale sfinţilorŭ, carĭ prin diformitatea desemnului lorŭ făceau asupra mea o stranie impresiune.

Mai vĕrtosŭ însĕ mĕ înspăimêntau ilustraţiunile de pe păreţĭ. Faţă'n faţă cu mine era balaurulŭ; avé córne la capŭ, vĕrsa flacărĭ din gură şi călărea pe unŭ puiu de smeu. Nóptea ilŭ visamŭ adeseorĭ. In tinda femeilorŭ era zugrăvitŭ tocmai după uşă diavolulŭ şi lângă elŭ mórtea. Când le vedeam aceste două totdeuna mi se făcea pĕrulŭ măciucă. Totŭ acolo mai erau şi pra porii de morţĭ, funiile cu carĭ se slobodiau morţii în grópă, scaunele pe carĭ se aşedia sicriulŭ în timpulŭ odichnelorŭ până la grópă. Tóte acestea erau pentru mine nisce lucrurĭ înfiorătóre, der cu tóte acestea eram pofitorŭ de a le vede.

Eu şedeam în naia bisericei, unde mĕ aflamŭ între bărbaţĭ şi de aceea nu mĭ era frică. Aveam scaunulŭ meu, pe care nu putea sĕ-lŭ ocupe nimenĭ afară de mine lŭ botezasemŭ cu numele de strană şi consta din patru stélpĭ de stejarŭ cioplitĭ în patru, deasupra cărora era bătută cu cuie o scândură, pe care purure se aflau cărţĭ bisericescĭ, ér de dedesuptŭ era înţepenită încă o scândură. Acésta era loculŭ meu de şedere. Scândura a doua era fórte îngustă şi mĕ aflam peste totŭ fórte strîmtoratŭ, căcĭ stélpii erau cam groşĭ şi prea aprope unii de alţii; cu tóte acestea îmĭ plăcea, fiindŭ că şedeam chiar lângă altarŭ şi mai vĕrtosŭ îmĭ plăcea fiindŭ că sciam că e loculŭ meu.

Sera acésta îmĭ causa cu deosebire multă desfătare. Vedeam unŭ poporŭ fórte numerosŭ, care pe jumĕtate era cufundatŭ în unŭ norŭ grosŭ de tămâiă şi fumŭ dela luminărĭ. Priveam cu multă plăcere la un-

Semnŭ invederatŭ despre simpatia, iubirea şi popularitatea, de care s'a bucuratŭ repausatulŭ intre ai sĕi!

Din cele urmatóre se va vede lămuritŭ de unde mai alesŭ acéstă iubire şi simpatiă:

Massimilianŭ Lica, fiiulŭ preotului de aicĭ, orecândŭ Ilie Lica, nâscutŭ la anulŭ 1828 după trecerea cursului scolasticŭ în scóle'e elementară şi trivială de aicĭ a trecutŭ la scóla capitulă militară din Năsĕudŭ, de aicĭ la liceulŭ din Bistriţă şi apoi la Oşorheiu unde a ascultatŭ »retorica şi poesia" seu clasa V-a şi VI-a, după împărţirea de atuncĭ, resolutŭ a urma celelalte cursurĭ la Blaşiu Der omulŭ propune, Dumnedeu dispune! Memorabilele evenimente din anulŭ 1848 l'au răpitŭ şi pe elŭ în vertejulŭ lorŭ şi rĕmasŭ cu atâta »carte«, nu s'a mai întorsŭ la scólă, ci după potolirea revoluţiunei a intratŭ în funcţiunĭ şi a invĕţatŭ de aicĭ încolo în scóla vieţei.

Câtŭ şi ce a învĕţatŭ elŭ în acéstă scólă ne arată nu numai ridicarea lui la demnitatea de primŭ jude reg. de tribunalŭ, der şi faptele şi inţeleptele lui sfaturĭ, carĭ erau căutate, ca pânea cea de tóte dilele.

Abia eşitŭ din cl. VI-a a unui liceu, ilŭ aflămŭ sub mâna majorului Kauffmann aşedatŭ ca cancelistŭ şi însărcinatŭ cu afacerĭ administrative destulŭ de grele mai cu semă considerândŭ epoca de fierŭ militară de atuncĭ.

Der nu numai atâta, pe umerii lui cădu se şi sarcina de a suplini loculŭ bunului sĕu părinte, care într'aceea lăsase după sine vĕduvă şi orfanĭ.

Şi elŭ şi-a făcutŭ datoria!

Pe la anulŭ 1860 şi elŭ ca mai toţĭ ai noştri împrăştiaţĭ prin lume vine la Năsĕudŭ şi ia parte activă la lupta ce amŭ avutŭ de purtatŭ cu regimulŭ vienesŭ pentru redobêndirea averilorŭ scolastice şi după câştigarea acestora ilŭ aflămŭ totdeuna intre acei vrednici bărbaţĭ, carĭ au avutŭ misiunea a apĕra şi a regula acestea afacerĭ.

La anulŭ 1862 a trecutŭ ca asesorŭ la Sedria generală identică cu tribunalulŭ de judecată, unde a rĕmasŭ până la anulŭ pensionărei sale 1879, totdeuna fiindŭ unulŭ din cei mai activĭ şi mai drepţĭ judecătorĭ

Şi cine nu cunósce inima lui românéscă şi sufletulŭ lui învăpăiatŭ pentru causele românescĭ?! Cine nu lŭ cunósce şi nu l'a vĕdutŭ totdeuna între luptătorii trebilorŭ româneseĭ! . . .

La anulŭ 1879 după trecerea lui în pensiune a aflatŭ de bine a se aşeda în comuna sa natală, a bună semă cu scopŭ ca sĕ pótă fi mai folositorŭ numĕroselorŭ sale rudenii precum şi binelui comunŭ, ceea ce a doveditŭ îndată dela începutŭ, căcĭ: în primii anĭ visita adese scolele şi cu deosebire la esamene împărţia scolarilorŭ mai bunĭ frumóse sume de banĭ ca premii pentru încuragiare; ceva mai târdiu a pusŭ temelia unei fundaţiunĭ, care va ajunge în scurtŭ la 1000 fl. v. a. cu menirea, ca o parte din dobêndă sĕ se împartă scolarilorŭ ca premiu la esamene, er o altă parte sĕ se dea ca ajutorŭ celorŭ născuţĭ de aicĭ, carĭ visiteză scole medii.

Pe la anulŭ 1885 a datŭ scólelorŭ de aicĭ unŭ pămentŭ de mare valore, care a şi trecutŭ în proprietatea şi folosinţa acestora.

In anulŭ trecutŭ a surprinsŭ din nou pe consătenii sĕi cu darurĭ deosebite, a lăsatŭ prin documentŭ de donaţiune comunei sale *dauĕ morĭ cu 5 petri* în cei mai bună stare cu condiţiune ca din venitulŭ anualŭ de circa 6—700 fl. se se dea ca stipendiu o sumă de 350 fl. v. a. unui tênĕrŭ românŭ din locŭ, care va studia drepturile, ér restulŭ sĕ se folosésca pentru procurarea vitelorŭ de prăsilă de rassă nobilă.

Er casele sale le a donatŭ comunei cu îndatorirea espresă de a le lăsa ca locuinţă parochului rom. gr. cat.

Tóte aceste dispositiunĭ încâtŭ nu suntŭ încă deplinŭ regulate sperămŭ că se vorŭ regula în scurtŭ spre binele şi mulţămirea donaţilorŭ şi pentru liniştea sufletéscă a neuitatului mecenate.

Er noi şi până atuncĭ, în numele celorŭ ce gustă şi vorŭ gusta din fructele ostenelelorŭ acestui mare binefăcĕtorŭ ii dicemŭ: odihnesce în pace sufletŭ nobilŭ şi fi asiguratŭ că vomŭ păstra amintirea Ta din neamŭ în neamŭ!! †

Şerpenĭ, 25 Martie 1887.

On. D-le Redactorŭ! Am contatŭ multŭ la demna ţinută a »Gazetei" faţă cu principiulŭ naţionalŭ, din care punctŭ de vedere vĕ împărtăşisemŭ cele publicate în notiţa din Nr. 39 a. c. relativŭ la alegerea din acestŭ cercŭ între unŭ Românŭ şi unŭ Ungurŭ, carĭ păşiră ca candidaţĭ pentru a fi membrii în congregaţiunea comitatensă.

Vĕdŭ acum că în Nr. 50. alŭ Gazetei din a. c. sĕ dă locŭ D-lui notarŭ din Vadŭ cu o justificare, care nicĭ de câtŭ nu o potŭ privi de intemeiată*). D-sa ca sĕ se spele de peta pururea nestersă recurge la vrednicia D-lui Galŭ, pe care ilŭ lăuda şi preamăresce şi pe »Românulŭ" ilŭ degradeză la lipsa de stimă şi atragere din partea alegĕtorilorŭ românĭ.

Afirmă că eu nu aşi fi fostŭ destulŭ de esactŭ informatŭ. Şi ca sĕ dovedescŭ că am fostŭ şi sunt lămuritŭ în cestiune imĭ permitŭ a vĕ convinge cu date şi cifre autentice. Alegĕtorii conscrişĭ din acestŭ cercŭ suntŭ 309 la numĕrŭ şi adecă în Şerpenĭ 55 şi nu 70 cum a esageratŭ D-lŭ notarŭ; în Toderiţa 25, în Vadŭ 80, în Riuşorŭ 14, în Mândra 66 şi în Gridu 69.

Mai departe binevoiesce a te convinge din alăturatulŭ actu orig. eşitŭ din biroulŭ comisiunei de scrutinare estradatŭ de un membru de încredere, că din comunele acestui cercŭ câţĭ şi unde au votatŭ? Din Şerpenĭ au votatŭ 46, între aceştia doi Românĭ pentru candidatulŭ românŭ, şi pentru d-lŭ Galŭ au rĕmasŭ ca Saşĭ numai 44, va sĕ dică nu au votatŭ 70 Saşĭ cum pretinde justificantele. Din Vadŭ au votatŭ 61 între carĭ pentru candidatulŭ românŭ 49 şi 12 pentru Galŭ. Din Mândra au votatŭ 10, prin urmare nu numai primarulŭ. Din Riuşorŭ 7, asemenea mai mulţĭ de câtŭ primarulŭ, şi nu cum dice d-lŭ notarŭ, că numai primarii. Din Toderiţa nu s'a presentatŭ nimenĭ şi din Gridu 56 = 180. Resultatulŭ scrutiniului pentru Gal 131 şi pentru partida naţională română 49. Va sĕ dică 86 voturĭ române au fostŭ conduse în urma d-lui Galŭ.

Judecă d-le Redactorŭ şi onoraţĭ lectorĭ ce Românĭ suntŭ aceştĭ conducĕtorĭ şi anumitŭ d-lŭ notarŭ a cărui influinţă ca notarŭ cercualŭ se estinde şi preste Mândra! Cum cutezĭ d-le notarŭ a te mai gera de adevĕratŭ românŭ, şi că nu ai lucratŭ contra nemului d-tale? Orĭ credĭ, că prin aceea, că afirmezĭ a fi fostŭ liberă alegerea nu cumva ţi-ai lăsatŭ nemulŭ pentru ca contrariulŭ sĕ işĭ recruteze din sînulu lui în bună voiă jertfele sale? Acésta nu-i scusă d le. Pre d-lŭ Gall, stăpânulŭ necondiţionatŭ alŭ d-tale, ilŭ poţi preamări cum vrei — şi 'ţi declarŭ, că de ai fi fostŭ generalŭ în armată totuşĭ când e vorba de nemulŭ nostru pe acesta nu nĭ-e permisŭ a'lŭ batjocori cu atâta nesocotinţă cum ai făcutŭ d-ta, d-le notarŭ, acum şi cu ocasiunea din Noemvre anulŭ trecutŭ totŭ în cerculŭ nostru, când aţĭ alesŭ cu voturĭ române pe celălaltŭ Gall Domokos, despre ceea ce »Gazeta" luase notiţă, calificându te de linguşitorŭ—fără sĕ cutezĭ a te justifica.

Abstrăgêndŭ dela tóte acestea sciu că publiculŭ, care ţine contŭ de cele întêmplate, nu privesce acéstă justificare de acceptabilă — mĭ-am permisŭ însĕ a replica numai pentru ómenĭ, ca d-lŭ notariu şi de pănura dênsului, ca nu cumva sĕ credă că s'a spălatŭ. *X.*

Convocare. Alegĕtorii aparţinĕtorĭ partidei naţionale române din cerculŭ electoralŭ Deva, comitatulŭ Huniedóra, suntŭ invitaţĭ a participa la conferinţa electorală cercuală, care va avea locŭ Sâmbătă în 9 Aprilie 1887 st. n. la 11 óre înainte de amédĭ, în cancelaria advocatului Franciscŭ H. Longinŭ din locŭ. Agendele vorŭ fi: Organisarea clubului electoralŭ cercualŭ şi alegerea a doi delegaţĭ pentru eventuala conferinţă generală electorală a partidei nóstre, pusă în prespectŭ cu apelulŭ comitetului centralŭ electoralŭ alŭ partidei naţionale-române, datată Sibiiu 7 Martie n. a. c.

Deva, 2 Aprilie 1887 st. n.

Ioanŭ Papiu m. p. *Dr. Petcu Lazarŭ* m. p. *Alesandru Moldovanŭ* m. p. *George Nicóra* m. p. *Alesiu Olariu* m. p. *Franciscŭ Hossu Longinŭ* m, p, *alegĕtorĭ*

*) Amŭ datŭ locŭ acelei justificărĭ, fără nicĭ o observare, pentru că era subscrisă de d-lŭ notarŭ şi întemeiată pe cifre, despre carĭ nu puteamŭ sci, décă suntŭ exacte séu nu, apoi pentru că eramŭ de firmă credinţă. că décă lucrulŭ în realitate nu s'a petrecutŭ aşa, corespondentulŭ nostru ne va da lămurirĭ. Urmândŭ acum aceste, victoria candidatului ungurŭ lesne se póte explica. — Red.

Ultime scirĭ.

Petersburgŭ, 1 Aprile, (Scirea lui „N. fr. Presse") Deórece *Katkov* a fost invitatŭ Mercurĭ la *masa împĕrătéscă*, este aprópe neîndoiosŭ, că i-a succesŭ, de a stêmpĕra mânia cercurilorŭ conducĕtóre provocată de ultimulŭ sĕu articulŭ şi de-a împiedeca admoniarea şi avertisarea intenţionată. Victoria repeţită a lui Katkov dovedesce, că posiţiunea ministeriului Giers nu e prea forte. Se dice, că Ţarulŭ a ţinutŭ parte lui Katkov şi că a împutatŭ lui Giers, că l'ar fi informatŭ rĕu asupra celorŭ ce se petrecŭ în Bulgaria. Scirea acésta nu pare a fi nefundată, după ce Hitrovo a fostŭ chiămatŭ la Petersburgŭ, ca sĕ raporteze. Atacurile din urmă ale lui Katkov contra guvernului sĕu se esplică prin erupţiunea sentimentelorŭ sale patriotice. Ţarulŭ sĕ fi disŭ: „Deórece ii cunoscŭ patriotismulŭ şi deóre-ce în fondŭ are dreptate, nu potŭ sĕ condamnŭ pe Katkov".

Petersburga, 2 Aprilie — Ca succesorŭ alŭ lui Giers se numesce érăşĭ contele *Adlerberg* unŭ politicŭ, care érăşĭ nu va fi după gustulŭ lui Katkov. — Se asigură, că administraţia superióră a pressei a datŭ d-lui *Katkov* unŭ avertismentŭ în numele Ţarului.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

BUDAPESTA, 4 Aprilie. — Impĕrătésa şi regina a plecatŭ erĭ la Mehadia.

VIENA, 4 Aprilie. — (Scirea lui P. Lloyd) Kalnoky a primitŭ erĭ pe d. Stoilov repeţindŭ asigurările liniştitóre, ce le-a datŭ Bulgarilorŭ şi la alte ocasiunĭ. Kalnoky a disŭ, că Bulgarii sĕ fiă liniştiţĭ, sĕ susţină ordinea publică şi totodată sĕ nu se abată dela basa legală.

MADRIDŬ, 4 Aprilie — Erĭ s'a descoperitŭ în cursulŭ şedinţei camerei îndĕrĕtulŭ uşei de întrare, ce duce în sala şedinţelorŭ, o patrónă umplută cu materii esplosibile. O altă patrónă a esplodatŭ în nóptea din urmă în coridorulŭ dela treptele clădirei ministerului de finance spărgêndu-se în urma acésta mai multe ochiurĭ de ferestri.

VARNA, 4 Aprile. — In contra provenienţelorŭ din posturile austro-ungare s'a ordonatŭ o carantină de cincĭ dile.

DIVERSE.

Banĭ mĕrunţi de cheltuială. — Unŭ băiatŭ în vêrstă de unspredece ani a câştigatŭ într'o loteriă suma de 120,000 francĭ în aurŭ. Acestŭ norocosŭ este Alexandru, fiiulŭ regelui Milanŭ alŭ Serbiei. Suma câştigată este lotulŭ celŭ mare alŭ împrumutului sêrbescŭ, cu premii şi a intratŭ acum în cutiuţa (tire-lire) junelui principe.

Suvenirĭ dela cutremurulŭ de pămentŭ. — Intr'unulŭ din principalele hotelurĭ din Niza, unŭ Englesŭ, bine cunoscutŭ în salónele din Monte-Carlo, lordulŭ B... se deştéptă spăriatŭ în momentulŭ când cade în patŭ o bucată de tavanŭ. Sună ca sĕ vină chelnĕrulŭ, care vine în grabă şi c'o linisce mare îi dice: — Emilio, da'mĭ o cameră; în care n'a cădutŭ tavanulŭ în patŭ!..

---

† *(Necrologŭ)* Subscrişii cu inima frântă de durere aducŭ la cunoscinţa consângenilorŭ, amicilorŭ şi tuturorŭ cunoscuţilorŭ, cumcă iubitorulŭ lorŭ frate, cumnatŭ şi nepotŭ **Ioanŭ Marinoviciŭ** în alŭ 44-lea an alŭ vieţei sale, după un morb îndelungatŭ de plumânĭ în 1 Aprilie st. n. la 2 óre nóptea şĭ a datŭ sufletulŭ în mânile Creatorului. Remăşiţele pământescĭ s'au aşedatŭ spre odihnă eternă în 3 Aprilie st. n. la 2 óre p. m. în cripta familiară a cimiteriului gr. c. din Reginŭ. Fiă-i ţĕrêna uşóră! — S.-Reginŭ în 1 Aprilie st. n. 1887. Carolina Orbonaşiŭ n. Marinoviciŭ, Maria Schwarz n. Marinovicĭ, ca surorĭ Nicolae Marinoviciu, Eugenŭ Marinoviciu, ca fraţĭ. Carolŭ Schwarzŭ, colonelŭ de gendarmerie în pens. Michaelŭ Orbonaşiŭ, adv. ca cumnaţĭ. Cornelia Marinoviciŭ n. Datco, ca cumnată. Maria Lemeni, Ecaterina Marinoviciŭ, ca mătuşĭ. Agapia Crişianŭ n. Marinoviciŭ, ca vară.

---

dulaţiunile prin aerŭ ale acestui fumŭ. Ventulŭ, ce începuse a sufla de afară, străbătea prin crepăturile păreţilorŭ şi stingea adeseorĭ o parte din luminărĭ; acésta încă imĭ făcea mare plăcere

Mai multŭ imĭ plăceau însĕ mătăniile. Aveau sĕ se celéscă cele douĕ spre-dece evangelii din Joia Pascilorŭ şi după fiă care evangeliă trebuiau sĕ se facă trei crucĭ şi o mătaniă, apoi er trei crucĭ şi o mătaniă, şi încă odată trei crucĭ şi o mătaniă, adecă trei mătănii şi nouĕ crucĭ după fiăcare evangeliă, şi fiindŭ că evangelii erau douĕ-spre-dece, noi trebuiamŭ sĕ facemŭ de douĕ-spre-dece orĭ nouĕ crucĭ şi trei mătănii.

Acesta era pentru mine unŭ numĕrŭ ce trecea departe peste puterile mele de calculaţiune. Devenisemŭ fórte confusŭ, nu puteam ţiné rostŭ de locŭ cu ómenii cei marĭ. Vream sĕ facŭ şi eu ce facŭ ei: Când vedeam că vreu sĕ se plece şi eu mĕ plecam, der adese-orĭ mĕ păcăleam, căcĭ ei se plecau sĕ îngenunche, er eu făceam mătănii în locŭ de a îngenunchia şi adeseorĭ făceam crucĭ în locŭ de mătănii şi mătănii în locŭ de crucĭ. C'unŭ cuvênt: nu puteam sĕ aflu gândulŭ ómenilorŭ nicĭ într'unŭ chipŭ. In cele din urmă m'am obositŭ grozavŭ şi când era pe la evangelia a şésea eu nu mai puteam sta pe picióre de somnŭ; m'am aşedatŭ în scaunulŭ meu şi am adormitŭ. Capulŭ îmĭ era rădimatŭ în dosŭ de păretele bisericei, ér în laturĭ nu mĕ puteam rĕsturna, fiindŭ-că eram strînsŭ inţepenitŭ între cei patru stêlpĭ ai stranei mele.

Durmiam fórte liniştitŭ. Când era pe la finea rugăciunilorŭ frate-meu mĕ sculă ca sĕ mergem acasă; elŭ m'a dusŭ de mână în tinda femeilorŭ şi m'a datŭ în grija surorilorŭ. Eu însĕ abia îmĭ puteam deschide ochii de somnŭ şi nu aveam răbdare sĕ mai aşteptŭ. Mai avea sĕ urmeze binecuvêntarea preotului şi sĕ eşimŭ; mie însĕ şi atâta îmĭ părea greu sĕ mai aşteptŭ, căcĭ somnulŭ mĕ rĕsbise cu desĕvêrşire. M'am cerutŭ dela surorĭ sĕ mĕ ducŭ la frate-meu, pentru ca sĕ vinŭ cu elŭ acasă. Ele m'au lăsatŭ, dér eu în locŭ de a mĕ duce la frate-meu, m'am dusŭ érăşĭ la strana mea, m'am strîmtoratŭ din nou între cei patru stêlpĭ şi am adurmitŭ.

Frate-meu credea că sunt la surorĭ, surorile credeau că sunt la frate-meu. Intr'aceea preotulŭ terminase rugăciunile, ómenii eşiră pe rêndŭ din biserică, fĕtulŭ stinse luminele, închise uşile şi se duse, ér eu rĕmăseiu în biserică durmindŭ singurŭ singurelŭ.

(Va urma).

Editorŭ: **Iacobŭ Mureşianu.**

Redactorŭ responsabilŭ **Dr. Aurel Mureşianu**

Cursulŭ la bursa de Viena

din 2 Aprilie st. n 1887

Rentă de aurŭ 5%	101 20
Rentă de hârtiă 5%	88 10
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150 75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98 70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	126 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	116 25
Bonurĭ rurale ungare	104 50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50
Bonurĭ rurale transilvane	104 50
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	123 50
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123 75
Renta de hârtiă austriacă	80.50
Renta de arg. austr.	82 85
Renta de aurŭ austr.	112 85
Losurile din 1860	133.75
Acțiunile băncei austro-ungare	881 —
Act. băncei de creditŭ ung.	285.—
Act. băncei de creditŭ austr.	285.40
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	6 —
Napoleon-d'orĭ	10 10
Mărcĭ 100 imp. germ.	62 57
Londra 10 Livres sterlinge	127 50

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 21 Martie st. v. 1887.

	Cump	vend
Renta română (5%).	92½	93½
Renta rom. amort. (5%)	94—	95—
» convert. (6%)	84—	85 —
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	——	——
Credit fonc. rural (7%)	101—	102—
» „ „ (5%)	81—	82—
» » urban (7%)	96½	97½
» » » (6%)	91 —	92—
» » » (5%)	81—	83—
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
» » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	18.—	18.¾
Bancnote austriace contra aurŭ.	1 99	2.01

Cursulu pieței Brașovŭ

din 4 Aprilie st. n. 1887

Bancnote românescĭ	Cump. 8.45	Vend. 8 48
Argint românesc	» 8.40	» 8.45
Napoleon-d'orĭ	» 10.05	» 10 09
Lire turcescĭ	» 11.40	» 11.45
Imperialĭ	» 10.40	» 10.45
Galbenĭ	» 5 96	» 6 —
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	» 101.—	» 102.—
„ „ „ 5%	„ 98.—	» 99 —
Ruble Rusescĭ	» 112.—	» 113 —
Discontulŭ	7—10% pe anŭ	

Avisŭ d-lorŭ abonați!

Rugămŭ pe d-nii abonați ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și postaultimă.

Décă se ivescŭ iregularități la primirea diarului onor. abonați suntŭ rugați a ne încunosciința imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

TARIFA

anunțurilorŭ și insertiunilorŭ.

Anunciurĭ în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6.

Pentru insertiunĭ și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repețirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repețirĭ de 3— 4 orĭ	10%
„ „ „ 5— 8 „	15%
„ „ „ 9—11 „	20%
„ „ „ 12—15 „	30%
„ „ „ 16—20 „	40%
Dela 20 de repețirĭ în susŭ	50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ și reducerĭ și peste cele însemnate mai susŭ.

Mersulŭ trenurilorŭ

Valabilŭ dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia **Predealŭ-Budapesta** și pe linia **Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statu reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenu omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	—	—	7.30
Predealŭ	—	—	—	1.14
	—	—	—	—
Timișŭ	—	—	—	1.45
Brașovŭ	—	—	—	—
	7.47	—	4.1	2.32
Feldiora	8 24	—	5.02	—
Apatia	8 51	—	5 4	—
Agostonfalva	9.14	—	6.15	—
Homorodŭ	9.51	—	7.06	—
Hașfaleu	1.0	—	8.52	—
Sighișóra	11 2	—	9.19	—
	11.26	—	9.31	—
Elisabetopole	12 0	—	10.16	—
Mediașŭ	12.2	—	10 57	—
Copsa mică	12.44	—	11.19 11.31	—
Micăsasa	1.05	—	11.52	—
Blașiu	1.34	—	12 31	—
Crăciunelŭ	1.46	—	12.48	—
Teiușŭ	2.09	—	1.22	—
Aiudŭ	2.39	—	2 8	—
Vințulŭ de susŭ	3.01	—	2.4	—
Uiora	3.08	—	2 56	—
Cucerdea	3.14	—	3 64	—
Ghirișŭ	3.5	—	4 1	—
Apahida	5.10	—	5 28	—
	5.3	—	5 56	—
Clușiu	—	6 03	—	8.00
Nedeșdu	—	6.21	—	8.56
Ghirbĕu	—	--	—	9.0
Achirișŭ	—	—	—	9.32
Stana	—	—	—	10.11
Huiedinŭ	—	7.14	--	10.5
Ciucia	—	7.43	—	12 16
Bucia	—	—	—	12.50
Bratca	—	—	—	1.21
Rév	—	8.22	—	2.02
Mező-Telegd	—	8.48	—	3.06
Fugyi-Vásárhely	—	—	—	3.38
Várad-Velințe	—	—	—	3.54
Oradia-mare	—	9.13	—	4.05
	—	9.18	10.55	4.50
P. Ladány	—	10.38	1 23	7.2
Szolnok	—	12.20	3 24	—
Buda-pesta	—	2.15	10.05	—
Viena	—	—	2.15	—
	—	8.00	6.05	—

Budapesta-Predealŭ

	Trenŭ de pers.	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenu de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	—
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	8.00
Szolnok	11 05	3.58	7 38	9.34	11.4
P. Ladány	2 02	5.28	5 40	11.26	2.31
Oradea mare	4 2	6.58	9.14	1 3	—
Várad-Velencze	—	—	9.24	2 06	
Fugyi-Vásárhely	—	—	9 41	2 17	—
Mezö-Telegd		7.33	10 19	2.40	—
Rév	—	8.04	11.38	3 24	—
Bratca	—	—	12.18	3.47	—
Bucia	—	—	12.5	4 07	—
Ciucia	—	8.58	1 57	4.33	—
Huiedin	—	9.28	3.11	5.15	—
Stana	—	—	3.40	5.3	—
Aghiriș	—	—	4.15	5 55	—
Ghirbĕu	—	—	4.36	6.07	—
Nedeșdu	—	—	4.58	6.24	—
Clușiu	—	10.28	5.26	6.43	—
	11.00	—	—	—	7.08
Apahida	1 19	—	—	—	7.36
Ghiriș	2 30	—	—	—	9.06
Cucerdea	1.0	—	—	—	9.53
	1.06	—	—	—	10.—
Uióra	1 13	—	—	—	10. 9
Vințulŭ de susŭ	1 20	—	—	—	10.19
Aiudŭ	1 41	—	—	—	10.48
Teiușŭ	2. 0	—	—	—	11.14
Crăciunelŭ	2 3	—	—	—	12.12
Blașŭ	2 48	—	—	—	12.30
Micăsasa	3.20	—	—	—	1.12
Copșa mic	3 36	—	—	—	1.32
Mediașŭ	4 0	—	—	—	2.18
Elisabetopole	4.3	—	—	—	3.03
Sighișóra	5.12	—	—	—	3 49
Hașfaleu	5.37	—	—	—	4.28
Homorod	7.0	—	—	—	6.16
Agostonfalva	7.43	—	—	—	7.06
Apatia	8.11	—	—	—	7.46
Feldiora	8.41	—	—	—	8.25
Brașovŭ	9.21	—	—	—	9.15
	—	—	1.55	—	—
Timișŭ	—	—	2.53	—	—
Predealŭ	—	—	—	—	--
	—	—	3.28	—	—
Bucurescĭ	—	—	9.35	—	—

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Teiușŭ	11.24	—	2.40
Alba-Iulia	11.39	—	3 14
Vințulŭ de josŭ	12.30	—	4.23
Șibotŭ	12.52	—	4.50
Orăștia	1 01	—	5.18
Simeria (Piski)	2.03	—	5 47
Deva	2 52	—	6.35
Branicica	3 23	—	7.02
Ilia	3.55	—	7.28
Gurasada	4 8	—	7.40
Zam	4 25	—	8.11
Soborșin	5 30	—	8 46
Bĕrzova	5.56	—	9 33
Conopŭ	6.27	—	9 53
Radna-Lipova	6.47	—	10 27
Paulișŭ	7.28	—	10.42
Gyorok	7.43	—	10.58
Glogovațŭ	7.59	—	11 25
Aradŭ	8.28	—	11.39
Szolnok	8 42	—	4.52
	—	—	5.12
Budapesta	—	—	8 20
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiușŭ.

	Trenu de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	12 10	—
Budapesta	8.20	9.05	—
Szolnok	11 20	12.41	—
	4.10	5.45	—
Aradŭ	4 30	6.—	7 04
Glogovațŭ	4 43	6.13	7.22
Gyorok	5 07	6.38	7 58
Paulișŭ	5.19	6.51	8 17
Radna-Lipova	5.41	7.10	8 36
Conopŭ	6 9	7.37	—
Bĕrzova	6 28	7 55	—
Soborșin	7 25	8.42	—
Zam	8 01	9.12	—
Gurasada	8 34	9.41	—
Ilia	8 55	9. 8	—
Branicica	9 19	10 17	—
Deva	9 51	10 42	—
Simeria (Piski)	10.35	11 07	—
Orăștia	11.11	11.37	—
Șibotŭ	11.43	12.—	—
Vințulŭ de josŭ	12 18	12.29	—
Alba-Iulia	12 36	12.46	—
Teiușŭ	1 2	1.41	—

Aradŭ-Timișóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenu mixt
Aradŭ	5.48	—	6 05
Aradulŭ nou	6 19	—	6 33
Németh-Ságh	6.44	—	6.58
Vinga	7.15	—	7.29
Orczifalva	7 47	—	7.55
Merczifalva	—	—	—
Timișóra	9.02	—	9 08

Simeria (Piski) Petroșeni

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Simeria	11.25	—	2 42
Streiu	11.58	—	3.25
Hațegŭ	12.46	—	4 16
Pui	1.37	—	5.11
Crivadia	2.24	—	5.58
Banița	3 05	—	6 4
Petroșeni	3.37	--	7 12

Timișóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timișóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6 32
Vinga	8.15	—	7.02
Nemeth-Ságh	8.36	—	6.23
Aradulŭ nou	9.11	—	8 1
Aradŭ	9.27	—	8.17

Petroșeni—Simeria (Piski)

	Trenŭ de pers.	Trenu omnibus	Trenŭ mixt
Petroșeni	10 07	—	6.10
Banița	10 48	—	6.53
Crivadia	11.25	—	7 37
Pui	12 05	—	8.20
Hațegŭ	12 42	—	9 01
Streiu	1.22	—	9.52
Simeria	1.53	—	10.31

Tipografia *ALEXI* Brașovŭ. Hârtia din fabrica d-lorŭ Königes & Kopony, Zernescĭ